

Allah, sizlerden î mân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

“Hizb-ut Tahrir'in Rüyaları” Makâlesinin Yazarına Bir Reddiye

H. 13 Muharrem 1425
M. 22 Şubat 2005

Muhterem gazeteci ve yazar Mu'min;
Es-Selâmu 'Aleykum ve Rahmetullâhi ve Berakâtuhu,

20.02.2005 günü siyâsî el-Hayât gazetesinde yayınlanan “Hizb-ut Tahrir'in Rüyâları” (!) başlıklı makâlenizi mütâlâa ettik. Bir Müslüman olarak Hilâfet'in geri dönüşünü imkânsız bir talep ve gündelik bir rüya olarak tanımlayan ve bu kerîm gâyeyi gerçekleştirmek için Ümmet ile birlikte ve Ümmet içerisinde çalışan Hizbi, gündüzlerini gecelerine katan şebâbını, içerisindeki düşünürleri ve güç sahiplerini, tüm bunları kuş sürülerinin şakırtısı ve insanların oluşturduğu ahenkli bestenin aykırı notası olarak değerlendiren sözlerinizi okumak bizler için çok zor hatta acı verici idi.

Makâlenizi birden fazla kez okuduk ve isminiz olan “Mu'min” kelimesini okumamış olsaydık “*Bunun yazarı, insanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmetten olmayan bir yabancısıdır*” derdik.

Burada şunları söyleriz:

1. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] sâlih mü'min kullarına şöyle buyurarak yeryüzünde istihlâfı vaad etmemiş midir?

Allah mü'minlerden

îman edip sâlih ameller işleyenleri, kendilerinden öncekileri Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını vaad etti. [en-Nur 55]

Bu vaad mi kuş sürülerinin şakırtısıdır?!

Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şu hadiste geçtiği gibi, yıkılmasından sonra Râşidî Hilâfet'in yeniden kurulacağını müjdelememiş midir?

« ... » ... *Sonra da Nübüvvet Minhâcı üzere [Râşidî] Hilâfet olacaktır.*

Bu müjde mi ahenkli bestenin aykırı notasıdır?!

Güçlü tavırları, hak üzere sebâtları ve bunu ısrarla sürdürmeleri ile Hizb'in ve şebâbının, eş-Şâm beldelerinde, Mısır'da, Orta Asya'da, Pakistan'da, Türkiye'de ve Müslümanların diğer beldelerindeki kurbanları -dediğiniz gibi- Müslümanların önceki günlerine yeniden dönmesine yönelik fakr-u zaruret içinde boş bir çırpınış mıdır?

Kurulmasından önce bile, büyük devletlerin uykularını kaçıran bir kaygı haline gelen Hilâfet değil midir? Onlar bu hususta özel konferanslar düzenleyip beklenti senaryoları yazmışlardır. Onun kuruluşunu nasıl önleyebileceklerine dâir tedbirler alıp tuzaklar kurmuşlardır. Sonra onun kuruluşunu engelleyememeleri halinde ve kurulduğunda ona nasıl karşı koyacaklarına dâir plânlar hazırlamışlardır. Belki de Hilâfet ve Hizb hakkında yapılan Ankara Konferansı'ndan, Nixon Center ile

Memorial İnsan Hakları Örgütü'nün ve son olarak Amerikan Ulusal İstihbârat Konseyi'nin raporlarından haberiniz vardır. Putin'in Hilâfet hakkındaki açıklamasını, Amerikan Genelkurmay başkanı Myers'in açıklamasını ve Blair'in Hilâfet ve siyâsî İslam hakkındaki İslâmî virüs açıklamasını duymuş olabilirsiniz. Bunların tamamı yakın zamanda olan şeylerdir. Öyleyse tüm bunlar sizin rüyalar olarak zannettiklerinizin, fikir ve siyâset adamları tarafından görülen "yakın gelecek" olduğunu göstermez mi?

Müslümanların beldeleri üzerindeki uşak yöneticilerin tüm güçleriyle savaştıkları şey Hilâfet'tir. Bu uğurda çalışanlara baskı yapmakta ve Libya, Irak ve Orta Asya'da yaşandığı gibi şehâdete varan işkenceler ile işkence etmektedirler. Bunların kimi yeni kimi de eskidir. Tüm bunlar onların Hilâfet karşısında binbir türlü hesap yaptıklarını ve zorbarların onun kendi burunlarının dibinde kurulacağını idrak ettiklerini göstermez mi?

Allah'ın Kitâbı'na, Rasulü'nün Sünneti'ne, Hizbin ve şebâbının çalışmasına, sebâtına, ısrarına, kurbanlarına ve Ümmetin Hilâfet'i gözlemesine bakıldığında Hilâfet'in, Ümmeti içerisinde bulunduğu zilletten tek kurtarıcı olduğunu görmüyor musunuz? Araştırmaları, forumları ve konferansları ile düşman kâfirler ve uşak yöneticilerin tavırlarından diyoruz ki tüm bunlara bakan kimsenin sizin ulaştığınız sonucun tam tersi bir neticeye ulaşmasının kaçınılmaz olduğunu görmüyor musunuz? O kadar ki Hilâfet'in Müslümanların beldelerinin sınırlarına hatta daha da yakınına yaklaştığı sonucu kaçınılmazdır.

Muhakkak ki Allah kesinlikle emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur. ^[et-Talak 3]

2. Siz diyorsunuz ki: "*Beni Hizb-ut Tahrir ile birleştiren hiçbir şey yok!.. Herhangi bir vagonda biraraya gelemedik ... Ben ve Hizb-ut Tahrir, hiç kesişmeyen iki paralel çizgiyiz.*" Bu nasıl olur? Allah size merhamet etsin. Muhakkak ki İslam bağlarıyla bu Ümmeti birleştirmektedir. Zîra İslam selîm fitrat ve aydın akıllar dînidir. Sahiplerini er veya geç biraraya getirir. Farzediniz ki aramızda dağlar kadar fark vardır ve dediğiniz gibi Hizb ile sizin aranızdaki aralık çölden çöle kadardır:

Dağ dağa kavuşmaz ama Allah,

Tam da hiç birleşmeyeceklerini sandıkları bir anda onları kavuşturur.

Muhakkak ki İslam akıl ve fitrat dînidir. Fitratlarını saflaştırıp akıllarını doğrultanların, Azîm İslam potası içerisinde, tek bir istasyonda ve tek bir vagonda Allah'ın izniyle birleşmeleri, hatta hiç kesişmeyen iki paralel çizgide değil tek bir çizgi üzerinde yürümeleri kaçınılmazdır.

3. Şimdi de cevaplarını istediğiniz sorularınıza gelelim:

Türkiye'ye gelince; diyorsunuz ki Türkiye Hilâfetten kurtulmamış olsaydı, nerede olacaktı? Biz size nerede olacağını söyleyelim: Olduğu yerde, milâdî 16. yüzyılda olduğu gibi büyük bir devlet olarak kalacaktı. O zaman esir alınan Fransa Kralı, Müslümanların Halîfesi Suleymân el-Kânunî'den başka kendisine yardım edecek hiçbir kimse bulamamıştı. O vakitte olduğu gibi ağır silahlar üreticisi olacaktı. Osmanlı zamanında ilk ağır topları icat edenler Müslümanlardı. Konstantiniyye'nin ^[İstanbul'un] surlarını o toplarıyla bombalıyorlardı. O zaman Roma'daki Papa o topların üretimini, "şeytanın işlerinden bir iş" olarak tanımlıyordu!

Umulur ki İstanbul'u ziyâret etmiş ve Avrupa'nın askerî sanayide geri kaldığı bir dönemde o eski topları ve büyüklüklerini görmüşsünüzdür. İşte Türkiye olması gereken yerde olacaktı: Avrupa şaşkınlık içindeyken **Hilâfet Orduları** Viyana kapılarında gürleyecek, Allah bu ordulara ve komutanları olan Muhâmmmed el-Fâtih'e İstanbul'un fethini müyesser ettiği gibi Roma'nın fethini de müyesser etsin diye Adriyatik kıyılarında azimle dururken Roma'ya bakıyorlardı. Tâ ki Rasûlullah ^[Sallâllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'in İstanbul ve Roma'nın fethini müjdelediği ve Müslümanların "*Hangisi öncedir Yâ Rasul Allah?*" diye sorduklarında "*Ewela Konstantiniyye fetholunacaktır*" diye cevap verdiği hadis kendi elleriyle gerçekleşsin.

Hilâfet'in gölgesi altında gölgelenmiş olarak kalsaydı Türkiye'nin nerede olabileceğini görüyor musunuz? Aynen dünün dünyasında kuvvet, adâlet ve sanayi bakımından olduğu gibi, bugünün dünyasında da kuvvet, adâlet ve sanayi bakımından birinci olacaktı.

Kendisinden bahsettiğiniz 'AbdulHamîd'e gelince; Siz İngilizler ile Türk ve Arap hainlerinin, Filistin'e girmelerine ve bazı köylerinde yerleşmelerine müsaade etsin diye yahudilerin maslahatı için yaklaşık 20 sene boyunca kendisine karşı komplo kurduklarını biliyor musunuz? Fakat o keskin bakışı ile bunun ardındaki pis maksadı kavramış, bu yüzden şiddetle reddetmiş ve sert bir şekilde onları kovmuştu. Şüphe yok ki siz, 19. asrın sonlarında 'AbdulHamîd'e yahudilerin büyük şefi Hertzl'in gönderdiği o arabulucuları biliyorsunuz. Yine Halîfe'nin 1901'de verdiği cevabı da bildiğinize şüphe yoktur. Size hatırlatmak için o cevâbı yeniden yazıyorum:

Doktor Hertzl'e bu konuda ciddi adımlar atmamasını nasihat ediniz. Zira ben Filistin toprağının bir karışından dahi vazgeçemem... Filistin benim şahsi mülküm değildir... İslam Ümmeti'nin mülküdür. Halkım bu uğurda cihâd etti ve orayı kanlarıyla suladı... Yahudilerin milyonları kendilerine kalsın... Eğer bir gün Hilâfet Devleti parçalanacak olursa işte o gün Yahudiler Filistin'i bir bedel ödemeksizin alabilirler. Fakat ben hayatta olduğum müddetçe bedenimin dilim dilim doğranması Filistin'in Hilâfet Devleti'nden koparılmasından bana daha hafif gelir ki bu olmayacak bir iştir. Biz hayatta kaldığımız müddetçe ise cesetlerimize neşter vurulmasına asla razı olmam.

Kendisinden "AbdulHamîd'in kovulması" diyerek art niyetle bahsettiğiniz 'AbdulHamîd ^[Rahimehullah] işte böyle idi. Onun yahudiler, yahudilerin efendileri ve yahudi mücrimler karşısındaki azîm tavrını görmediniz mi? Bugün Arapların ve Müslümanların yöneticileri ile otoritelerinin tamamı onun azîm tavrının onda birini yapabilmiş midir?

Gururla bahsettiğiniz bugünkü laik Türkiye'ye gelince; Bu nasıl olur, ey Mü'min? Kendi saflarına katsın diye Avrupa kapılarında secdeye kapanarak zillete düşmemiş midir? Buna karşılık İslâmî beldelerden biri olan Kıbrıs'ı teslim ettiren Avrupalılar onu zillet üstüne zillet ile aşağılamamışlar mıdır? Dahası Türkiye'nin Başbakanı Erdoğan'ın, Müslüman Türkiye halkına haram olan zînanın helâl kılınmasına karşı homurdanması, "sadece homurdanması" üzerine meydana gelenlerden daha zelîl bir şey var mıdır? Geçen yıl Brüksel'deki Avrupa Birliği Zirvesi sırasında Erdoğan'a neler yapıldığını biliyor musunuz? Onlar Erdoğan'ın bu homurdanmasını; özür dilemesini ve "zînayı haram kılmak istiyoruz" şeklinde yayılan sözün doğru bir temel olmadığını söylemesini gerektiren büyük bir cürüm olarak algıladılar! Siz Müslüman hanımların kamu kurumlarına ve üniversitelere girmeden önce başlarını açmaya zorlandıklarını bilmiyor musunuz? O kadar ki bizzat Başbakan, -başını örten ve üniversiteye girmek üzere başını açmayı kabul etmeyen- kendi kızını bile üniversite eğitimi alması için -başını açmaya zorlanmadığı- Amerika'ya göndermeye mecbur kalmamış mıdır?

Türkiye'nin dik-başlı olduğu sözünüze gelince; O nasıl dik-başlıdır, anlayamıyorum? Amerika, Kuzey Irak'ta 11 Türk askerinin başına çuval geçirip tutuklayarak aşağıladı ve Türkiye bu yönde zillet üstüne zillet gösterinceye kadar da onları serbest bırakmadı.

Sonra İncirlik Üssü ve Amerika'nın Amerika'daymış gibi orada kendi uçaklarını nasıl kaldırıp indirdiğini okumuş veya duymuş olmalısınız. Hele kendilerine Avrupalı olarak itibar edilsin diye yüzlerini bile değiştirmelerine rağmen Türkiye'nin yöneticileri kimyasal hatta kimyasal olmayan ağır sanayiden bile men edildiler. Yine siz Yunanistan'dan ve kıyılarından oldukça uzak olmasına rağmen, Türkiye kıyılarına çok yakın olan Ege Denizi'ndeki adaların Yunanistan'ın egemenliği altında olduğunu biliyor musunuz? Öyleyse nasıl dik-başlı oluyormuş? Kıbrıs meselesini çözemediği gibi Kıbrıs Rum Kesimi'nin Avrupa Birliği'ne katılmasına da engel olamadı. Üstelik şimdi Kıbrıs Rum Kesimi, Türkiye'ye veya Kıbrıs Türk Kesimi'ne karşı daha güçlü bir tutum ile tavır alır olmuştur.

Türk ekonomisine gelince; Siz bir gazetecisiniz ve Türkiye'nin ne kadar borcu olduğunu ve Türk Lirası'nın alım gücünün ne kadar olduğunu biliyorsunuz. Türk Lirası, insanların aşağılandığı bir şaka ve eğlence aracı haline getirilmiştir!

Avrupa kapıları önünde zelil bir şekilde asılan bugünün laik Türkiye'si işte budur! Hilâfet zamanlarındaki dünün Türkiye'si'nde ise Avrupa onun atlarının ahırındı!

Mustafa Kemâl'in Hilâfet'i kaldırmaması halinde Tansu Çiller'in yetişip yetişmeyeceğine dâir sorgulamanıza gelince; Size Hilâfet'in gölgesi altında onun nasıl yetişeceğini söyleyelim:

Muhakkak ki Hilâfetin gölgesindeki bir Tansu Çiller; Nuseybe Binti Kâ'b, Ummu 'Ammâra veya Esmâ' Bintu 'Umer, Ummu Munia' gibi yetişecekti. Bu ikisi İkinci 'Akabe Bey'atı'na yani Nusret bey'atına, kadınların yöneticiyi seçme hakkı bulunan yönetim bey'atına katılmışlardı.

Yada şehidlerin annesi, mücâhide şâir el-Hansa' veya Halîfe 'Umer zamanındaki Kadı Suleymân'ın annesi eş-Şufâ' gibi olacaktı. Hilâfet dönemi; 'AbdurRahman İbn 'Avf'ın Halîfe'nin 'Usmân mı 'Alî mi olmasını danıştığı kadınları yetiştiren, Ümmet Meclisi'nde erkeklere danışıldığı gibi kadınların da danışılma hakkı bulunan, İslam'daki ilk doktor ve hemşire olan Rufeyda el-Eslemiyye gibi, İslam'ın ilk şehidi Sumeyye gibi, mücâhide Havle Bint-ul Ezvâr gibi kadınları, ilimde ve fıkıhta seçkin sahâbi hanımları yetiştiren bir dönem idi.

Tansu Çiller Hilâfet'in gölgesinde işte böyle yetişecekti.

Artık bundan sonra Tansu Çiller'in nasıl yetiştiğini sorar mıyız? İslam'ın gölgesinde onun en azından evlendikten sonra kendisinin ve kayın-babasının soyadını koruması yeterli olurdu. Fakat o tıpkı bir erkek gibi kocasının soyadını kendi ismiyle birleştirmede. Aksine kocasına kayın-babasının soyadını bıraktı ve onu hiç ismini değiştirmeyen erkeklerden daha düşük bir dereceye düşürdü.

Muhakkak ki İslam, -Ey Mu'min!- kadının kıymetini muhâfaza eden, onu şereflendiren ve konumunu yükselten bir dindir. Gururla bahsettiğiniz Mustafa Kemâl'e gelince; onun nizâmı ise kadını alçaltan, onu harcayarak gece gündüz çalıştırır hale getiren, aksi takdirde onu yok oluşa götüren, sonra başını örtmeyeceği kadar hatta çağrıda ve dâvette bulundukları güya "demokratik" şekilde bile insanların kendi temsilcilerini seçemeyeceği derecede iradesini gasp edendir. İnsanların seçimiyle gelen o kadın ^[Merve Kavakçı] başörtüsünü giyinerek başı örtülü olarak Meclise girince, sizin övgüyle bahsettiğiniz Mustafa Kemâl'in tâbileri olan laikler başını örttüğü ve başını açması gerektiği için onun üstüne hücum ettiler!

Kadının hâli, Hilâfetin gölgesinde ve sizin gururla bahsettiğiniz Mustafa Kemâl'in gölgesinde nasıl oluyormuş, gördünüz mü?

Halîfenin tek bir adam olmasını garipsemenize, geniş beldeleri nasıl yönetebileceğini sorgulamanıza ve Halîfenin Sudanlı mı Şamlı mı yoksa Endonezyalı mı olacağını sormanıza gelince; İslam Müslümanların tek bir devlet, tek bir Hilâfet ve Ümmetten Allah'ın Kitâbı ve Rasulü'nün Sünneti ile yönetmek üzere bey'at almış tek bir Halîfe üzere birleşmelerini emretmiş iken, bir Halîfeden sonra bir diğerine bey'at verilmesi halinde ikincisini geçersiz saymış iken, ilk Halîfenin itaati altına girmemesi halinde onun öldürülmesine hükmetmiş iken ve bu husustaki nasslar oldukça açık iken siz bunu nasıl garipsersiniz? İşte bu nasslardan birinde Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

« **» İki Halîfeye bey'at verildiğinde, onlardan sonuncusunu (ikincisini) öldürün!**

Bununla birlikte siz, "Bu nasslardan bana ne? Ben bugünkü devletlerin durumuna bakarım" diyebilirsiniz. Bugünkü devletlerin durumuna bakmamızda herhangi bir sakınca yoktur. Siz, bazıları eşcinsellerin birbirleriyle evlenmelerine izin verirken diğerlerinin suç kabul etmesi veya bazıları idam cezasını kabul ederken diğerlerinin reddetmesi gibi aralarında değerler ve kültür bakımından şiddetli çatışma olduğu halde elliden fazla eyâletle Kuzey Amerika kıtasının çoğunu yöneten Bush gibi bir adamı görüyorsunuz ama garipsemiyorsunuz. Sizi onların inançlarından ve dinlerinden tenzih ederiz. Fakat bütün bunlara rağmen siz bunda herhangi bir tuhafılık görmüyorsunuz. Onların tek bir adam tarafından yönetilmesini inkâr edemiyorsunuz. Hatta eyâletlerinin birbirlerinden ayrılma talebini de talep etmiyorsunuz.

Sonra siz Birleşik Rusya Cumhuriyeti dahilindeki federal varlıkları, geniş yüzölçümlü beldeleri yöneten Putin gibi bir adamı da görüyorsunuz. Tek başına Sibiryâ'nın toprakları birçok devletten büyüktür ve bunlar değerler, ırklar ve dinler bakımından birbirlerinden farklı oldukları halde siz bunu garipsemiyorsunuz.

Siz tüm bunları garipsemiyorsunuz ama Müslümanların beldelerinin tek bir devlet haline gelmesini garipsiyorsunuz. Üstelik onlar -daha düne kadar- tek bir ideoloji üzere Allah'ın Kitâbı, Rasulü'nün Sünneti ile bunların irşâd ettiklerine dayalı olarak fiilen tek bir devlet idiler.

Peki siz bunu nasıl garipsiyorsunuz? Onlar tek bir devlette tek bir Ümmet olarak asırlar boyunca fiilen birlikte yaşadılar. Orada Arabin Aceme takvâdan başka hiçbir üstünlüğü yoktu. Hatta İslam'ın adaleti, kendi dinlerini din edinmiş Roma devletine tâbi olan hristiyanları bile kuşatıyordu. İşte o

hristiyanlar Müslüman fâtihlerin yönetimini kabul eder, işittikleri ve şâhit oldukları İslam'ın adâletinden, insafından ve merhametinden dolayı Roma yönetiminden de yüz çevirirlerdi.

Halîfeye ve nasıl seçileceğine gelince; Muhakkak ki İslam'da Halîfeyi nasbetmenin metodu bey'attır. Yani Müslümanların kendilerini yönetecek yönetici hakkındaki görüşlerine veya temsilcilerine bakılır. Müslümanlar her kimi çoğunlukla isterlerse ona bey'at verilir ve Halîfe olur. Yani Ümmetin seçtiği kişi Halîfe olur. Bu, İslam'da oldukça açıktır. Her kim Hulefâ-i Râşidîn'e verilen bey'atlara bakarsa bunu açıkça idrak eder. O zaman Müslümanların temsilcilerinin görüşlerine bakılırdı. O dönemde bunlar sahâbe ve Medîne halkı idi. Onların çoğunluğunu alana Hilâfet için bey'at verildi. İşte bu, 'Usmân ^[RadyAllahu 'Anh] e verilen bey'atta kesinlikle açıktır. AbdurRahmân İbn 'Avf ^[RadyAllahu 'Anh] dan Müslümanların görüşlerinin, 'Umer ^[RadyAllahu 'Anh] in vefâtı sırasında söylediği gibi Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in kendilerinden râzı olduğu halde vefât ettiği altı adaydan hangisine yönelik olduğunu araştırması istenmişti. İbn 'Avf hâkim olan görüşü bilmek için erkeklere ve kadınlara sorarak Medîne halkı arasında dolaşıyordu. Bu araştırma da 'Usmân ^[RadyAllahu 'Anh] e bey'at verilmesiyle sona erdi. Dolayısıyla metodun bey'at olduğu açıktır. Bu husustaki nasslar nettir. Onlardan birini zikretmekle yetineceğiz. Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurdu:

« ... » ...*Her kim boynunda bey'at olmaksızın ölürse câhiliyye ölümü ile ölmüş olur.*

İşte bu hadis, Halîfeye bey'at vermenin ehemmiyetine ve bir Halîfe ortaya çıkarmak için çalışmanın önemine delâlet etmektedir.

Yine Halîfeyi nasbetme metodunun bey'at olduğuna dâir sahâbe icmâi' vardır. Bunların tümü, Râşid Halîfeler ^[RadyAllahu 'Anhum] döneminde açıklığa kavuşmuştur. Bu meselenin şer'î hükmü işte budur! Dolayısıyla Hilâfete aday olanlar hususunda Ümmetin görüşünün muhakkak alınması, sonra Ümmetin ekseri görüşünün üzerinde birleştiği kimseye Hilâfet için bey'at verilmesi gerekmektedir. İslam'ın ilk dönemlerinde olduğu gibi Ümmetin temsilcilerine başvurmak kolay ise onların görüşü alınır. Bugün olduğu gibi kolay değilse nasbetme seçim yoluyla olur. Dünyada halklara değer verilmediği ve tâğutların, zorbaların ve kralların tuğyânının hüküm sürdüğü zamanlarda bile Müslümanlar yöneticilerini kendileri seçer ve ona bey'at verirlerdi.

Molla 'Umer, İdi Amin ve [Müşerref'i kastederek] Muhammed 'Ali Cinnah'ın torunu hakkındaki sözlerine gelince; bu sizin önceki sorgulamalarınız üzerinde bir musibettir.

Birincisi; Bunlardan hiçbiri Hilâfet'i kurmadı. **İkincisi;** Siz onlardan Hilâfet ile alay ederek bahsediyorsunuz. **Üçüncüsü;** Aralarında konum bakımından fark olduğu halde siz hepsini aynı seviyede görüyorsunuz. **Dördüncüsü;** Hilâfetten bahsederken onları zikretmeniz, sizin Hilâfet fıkından doğu ile batı arasındaki mesâfeden daha uzak olduğunuzu göstermektedir. Bunun içindir ki biz size, faydalanmanızı ve faydalandırmanızı Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] dan niyâz ederek bir hediye sunuyoruz ki o İslam'da Yönetim Nizâmı isimli kitaptır.

Bu kitapta etraflı nasslar ve üzerinizde size yaraşır güzel bir etki bırakacağını umduğumuz vakıalar bulunmaktadır. Böylece Hilâfet'in Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] nın emri olan büyük bir farz olduğunu, Hilâfetin Müslümanları izzetlerine ulaştıracağını, kuvvetlerinin ve zaferlerinin vesilesi olacağını, mevcut vakianın er yada geç muhakkak Allah'ın vaadi ve Rasulü ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in müjdesine uygun olarak değişeceğini, ilki gibi **Râşidî Hilâfet**'in yeniden geri döneceğini, **Hizb-ut Tahrir**'in bunun için çalıştığını, Allah'ın izniyle bunun mutlaka gerçekleşeceğine iman ettiğini, buna oldukça yakın olduğumuzu, hiç de uzak olmadığımızı, bunun bir hayâl değil apaçık bir hakikat olduğunu, aldatıcı bir serap değil berrak bir su gibi olduğunu, Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] nın sadece Âhirette değil, bu dünyada da şu hak kavli ile Rasullerine ve mü'minlere nusret, zafer vereceğini vaad ettiğini anlarsınız:

Muhakkak ki Rasullerimize ve İman edenlere bu dünya hayatında ve şâhitlerin şâhitlik edeceği Kıyâmet Günü'nde nusret, zafer vereceğiz. ^[İğâfir 51]

Son ama çok önemli olarak diyoruz ki:

Başından beri söylediklerimize rağmen, bir Müslüman olarak Hilâfet ve onun için çalışanlar hakkında makâlenizdeki gibi sözleri okumak veya işitmek bize çok ağır geldi ve acı verdi. Buna

rağmen makâlenizde acımızı hafifletecek iki husus yer almıştır. Bunları zikretmeyi insaf olarak görüyoruz:

Birincisi: İsminiz olan “Mu'min el-Ğâlî” ki bu hayırlı bir alâmettir. Eğer babanız ölmüş ise Allah ona rahmet etsin ve mekânını Cennet kılsın. Eğer yaşıyorsa, Allah ona bereket versin ve onunla bereketlendirsın. Çünkü o size bu ismi verirken bu isimden nasiplemeniz için Allah'a sığınmıştır.

İkincisi: Siz makâlenize “...*Ben ve Hizb-ut Tahrir hiç kesişmeyen iki paralel çizgi gibiyiz... Sanki aptal bir mimarın projesindeki çizimler gibi veya kâinatta yankılanan kesintili bir ses gibi...*” diyerek başladığınızda bize “*Sevgili kardeşlerimiz*” diyerek konuşma âdâbıyla hitap etmenizdir.

Pusula yönünü şaşırıncaya veya kalem kurşunsuz yazıncaya kadar kendinizi birleştirmeyeceğinize karar verdiğiniz halde, bu iki güzel şeyden; isminizin güzelliği ve hitabınızın güzelliğinden dolayı, bu reddiyemizin sizinle **Hizb-ut Tahrir** arasında hayırlı bir kapı aralayacağı ümidiyle size teşekkür ederiz. Umulur ki bu reddiyeyi okuduktan sonra, pusulanın yönünü şaşırmasını veya kalemin kurşunsuz yazmasını beklemenize gerek kalmadan, bir süre sonra da olsa bizim idrak ettiğimizi siz de idrak edersiniz!

Ve's Selâmu 'Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuhu...

İbrâhim 'Usmân [Ebu Halîl]

Hizb-ut Tahrir
Sudan Resmi Sözcüsü

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org
<http://www.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/media/media>